

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด

การมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี

**The Development of English Teaching Model Through
Task-Based Approach for Persuasive Written Communication
for Undergraduate Students**

กรรณิการ์ กาญจันดา¹ และ มณสิข สิริสมบุญ²

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Kannika Kanjunda¹ and Monasit Sittisomboon²

^{1,2}Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, Email: kannika_nn@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์ย่อยคือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ 3) ทดลองใช้รูปแบบ และ 4) ประเมินการใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ จำนวน 30 คนโดยการเข้าร่วมแบบสมัครใจ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอน คู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบการเขียนสื่อสารโน้มน้าว 3) แบบประเมินการเขียนสื่อสารโน้มน้าว 4) แบบประเมินการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบที และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

*ได้รับบทความ: 11 กันยายน 2562; แก้ไขบทความ: 28 กันยายน 2562; ตอรับตีพิมพ์: 30 กันยายน 2562

Received: September 11, 2019; Revised: September 28, 2019; Accepted: September 30, 2019

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่ารูปแบบประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.28, S.D = 0.48$)

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ มีดังนี้

3.1 ความเข้าใจการสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ผลลัพธ์การโน้มน้าวของนักศึกษาส่วนใหญ่ก่อนเรียน คือ สร้างความเข้าใจแก่ผู้รับสาร ขณะที่ผลลัพธ์การโน้มน้าวหลังเรียน คือ นำไปสู่การปฏิบัติของผู้รับสาร

3.4 ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาจากผลงาน 4 ชิ้นพบว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับดีและดีมาก โดยใบปลิวสินค้ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 21.33, S.D = 0.94$)

3.5 ผลลัพธ์การโน้มน้าวจากผลงาน 4 ชิ้น พบว่าผลงานที่นักศึกษาสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้มากที่สุด คือ ใบปลิวสินค้า

4. ผลประเมินการใช้รูปแบบ พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S.D = 0.70$)

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ; แนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติ; การเขียนสื่อสารโน้มน้าว

Abstract

This study aimed to develop the English teaching model through a task-based approach for persuasive written communication for undergraduate students. There were 4 subobjectives as follows: 1) to study basic information for developing a model; 2) to construct and verify the teaching model; 3) to implement the teaching model; 4) to evaluate the teaching model. The samples were 30 students from Maejo University, Phrae Campus who volunteered to participate in the research. The research instruments were: 1) a teaching model together with a handbook for model and a lesson plan; 2) a writing test for persuasive communication; 3) an evaluation form of persuasive writing communication; 4) an evaluation form of model implementation. The

collected data were analyzed by using mean, percentage, standard deviation, t-test dependent, and content analysis.

The findings were as follows:

1. It revealed that the model consisted of principles, objectives, contents, learning procedures, media and learning resources, evaluation and assessment tools.

2. The result of model's construction and verification showed that the model was appropriate at a high level ($\bar{X} = 4.28$, S.D = 0.48).

3. The result of implementing the teaching model were as follows:

3.1 The students' persuasive communication understanding posttest was higher than that of the pretest at a statistically significant level of 0.01.

3.2 The students' persuasive writing skill posttest was higher than that of the pretest at a statistically significant level of 0.01.

3.3 The persuasive outcome of most students before using the model was to create receiver's understanding; while, the persuasive outcome of most students after using the model was to lead to action.

3.4 The student's persuasive writing communication skills from 4 tasks showed that they were at good and excellent levels. The product leaflet had a highest mean score ($\bar{X} = 21.33$, S.D = 0.94).

3.5 The persuasive outcomes from 4 tasks revealed that the product leaflet could lead to action the most.

4. The overall result of model implementation showed that all aspects were at a high level ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.70).

Keywords: English instructional model; task-based approach;
Persuasive writing

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารส่งผลต่อทักษะการสื่อสารสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่มีเป้าหมาย คือ ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเขียนที่ต้องชัดเจนและเชื่อมโยงกันในรูปแบบที่เหมาะสมกับงาน วัตถุประสงค์และผู้อ่านในบริบทการสื่อสารที่หลากหลาย (Greenstein, L., 2012 : 95) การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่มีประโยชน์ เนื่องด้วยเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เขียน รวมทั้งเป็นสื่อกระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างหลากหลาย (Penpitcha Ausadawutwongsakorn and Nitida Adipattaranan, 2018 : 146)

การเขียนถือเป็นทักษะยากโดยเฉพาะในบริบทการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนต้องเผชิญกับความท้าทายในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมรวมทั้งประสิทธิภาพในการสื่อสาร (Fareed, Ashraf, and Bilal, 2016 : 82) ความยากในการเขียนยังรวมถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหา การเรียบเรียง คำศัพท์ และกลไวยาภาษา ขณะเดียวกันงานเขียนยังถูกคาดหวังในเรื่องของความถูกต้องของประโยค การยอมรับในการสื่อความหมาย และความเหมาะสมทางวัฒนธรรมเพื่อให้การเขียนบรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสาร ทั้งนี้ปัญหาการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ 1) ปัญหาด้านจิตวิทยา คือ ความวิตกกังวลต่าง ๆ ในการเขียน 2) ด้านภาษาศาสตร์ ได้แก่ ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมาย 3) ด้านความคิด คือ ทักษะคิดของผู้เรียนต่อการเขียน ปัญหาเหล่านี้เป็นเพราะการเขียนไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติแต่เป็นความพยายามในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้ทักษะการเขียนมีความซับซ้อน (Ibnian,S.S.K.,2017: 198-200)

กล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์การสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งที่จะช่วยกำหนดเป้าหมายและแนวทางให้การสื่อสารชัดเจนยิ่งขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวซึ่งเป็นความพยายามของฝ่ายหนึ่งที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงมุมมอง หรือพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งด้วยวิธีการสื่อสาร (Lakoff, 1982 as cited in FazeliandShafiee, 2015 : 94)

การเขียนสื่อสารโน้มน้าว คือ การเขียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อโน้มน้าวผู้อ่านให้มีแนวคิด หรือมุมมองคล้ายตามประเด็นที่ผู้เขียนนำเสนอ ผู้เขียนต้องมีความรอบรู้ในเนื้อหาสามารถพัฒนาหัวข้อที่นำเสนออย่างเป็นลำดับและเป็นเหตุผล รวมทั้งนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ (NAPLAN, 2013 : 5) Boyle andHindman (2015 : 44-45) กล่าวถึงการเขียนสื่อสารโน้มน้าวว่ามีลักษณะการเขียนเฉพาะและสร้างการโน้มน้าวโดยให้ข้อมูลสนับสนุน ใช้เหตุผลในการเชื่อมโยงหลักฐานและข้อกล่าวอ้าง รวมทั้งการเลือกใช้คำและไวยากรณ์ที่เหมาะสม ทั้งนี้ผู้เขียนสื่อสารโน้มน้าวต้องวิเคราะห์ข้อมูล อธิบายประเด็น และพัฒนาการจูงใจโดยครอบคลุมและสัมพันธ์กับเนื้อหา ในการสอนเขียนสื่อสารโน้มน้าวผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาเพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และโครงสร้างที่ซับซ้อนของการโน้มน้าว รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับรูปแบบภาษา

กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เน้นรูปแบบและหน้าที่ทางภาษาไปสู่การมุ่งเน้นงานปฏิบัติ และกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงานปฏิบัติในชั้นเรียนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถของ

ผู้เรียนอย่างเหมาะสมภายใต้กิจกรรมที่มีความหมายบูรณาการความรู้และความสามารถทางภาษาเข้าไว้ด้วยกันในกรอบการทำงานที่มีการประยุกต์เนื้อหาและขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติ (task-based approach) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน แนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาด้วยเหตุผลสำคัญ คือ การเรียนรู้ภาษาให้มีความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนมีพัฒนาการสื่อความหมายอย่างเป็นธรรมชาติ และช่วยส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มในการใช้ภาษาซึ่งผู้เรียนจะเผชิญกับการแก้ปัญหาด้วยการสื่อสาร (Vipada Poonsakvorasan, 2012 : 7)การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติยังสอดคล้องกับการออกแบบการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยการสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยเทคโนโลยีและการปฏิบัติกิจกรรมซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะสำคัญ เช่น ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการสื่อสาร และทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Wanpen Nanthasi, 2018 : 335-336)

ด้วยบริบทการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสภาพจริง รวมทั้งแนวคิดการเขียนสื่อสารโน้มน้าวที่มีเป้าหมายอย่างชัดเจนสอดคล้องกับแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กันจนสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และมีวัตถุประสงค์ย่อย ได้แก่

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดย

3.1 เปรียบเทียบการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบ

3.2 ศึกษาการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนตามรูปแบบ

4. เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยและพัฒนา มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเพื่อให้ได้กรอบแนวคิด และกำหนดประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ดำเนินการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนารูปแบบ แล้วนำข้อมูลจากการสนทนากลุ่มมาสังเคราะห์ และสร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างและกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบ (คู่มือการใช้รูปแบบและแผนการจัดการเรียนรู้)

2. นำแบบประเมินรูปแบบและเอกสารประกอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาและแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความครอบคลุมของเนื้อหา

3. นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบและเอกสารประกอบให้มีความสมบูรณ์ และนำไปทดลองนำร่องกับกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบ แบบแผนการทดลอง คือ กลุ่มเดียวทดสอบ ก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) มีการดำเนินการ ดังนี้

1. คัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง

2. ประเมินการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษา ก่อนเรียนตามรูปแบบและจัดเก็บรวบรวมผลงานของนักศึกษาระหว่างเรียน จำนวน 4 ชิ้นงาน ได้แก่ โปสเตอร์ ใบปลิว สินค้า งานเขียนวิจารณ์ร้านอาหาร และแผนพับการท่องเที่ยว

3. ประเมินการเขียนสื่อสารโน้มน้าว ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบการเขียนสื่อสารโน้มน้าว (ความเข้าใจการสื่อสารโน้มน้าว และทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าว) ของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบจากแบบทดสอบโดยใช้สถิติแบบทดสอบ (t – test for dependent samples)

3.2 เปรียบเทียบการเขียนสื่อสารโน้มน้าว (ผลลัพธ์การโน้มน้าว) ของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนจากแบบทดสอบโดยการหาค่าร้อยละ

3.3 ประเมินการเขียนสื่อสารโน้มน้าว (ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าว) ระหว่างเรียนจากผลงาน 4 ชิ้น โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4 ประเมินการเขียนสื่อสารโน้มน้าว (ผลลัพธ์การโน้มน้าว) ระหว่างเรียนจากผลงาน 4 ชิ้น โดยการหาค่าร้อยละ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบ มีการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและประเด็นการประเมินภายใต้กรอบ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการใช้รูปแบบ และด้านผลลัพธ์

2. สร้างแบบประเมินการใช้รูปแบบ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความครอบคลุมของแบบประเมิน แล้วปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปประเมินผลการใช้รูปแบบตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

รูปแบบการเรียนการสอนที่มีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นตอนงานปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ที่ต้นตัว ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตั้งใจ 2) ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นงานปฏิบัติในกระบวนการ ได้แก่ 3) ขั้นสร้างสาร 4) ขั้นตรวจและแก้ไขงาน 5) ขั้นนำไปใช้ ขั้นหลังงานปฏิบัติเพื่อสะท้อน ได้แก่ 6) ขั้นสะท้อนคิด และตอบสนอง

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ พบว่าโดยรวมรูปแบบทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.48) คู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมมีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.33$, 4.24) และ (S.D. = 0.47, 0.61) ตามลำดับ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ

3.1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจการสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.3 ผลการเปรียบเทียบผลลัพธ์การโน้มน้าวของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน พบว่าผลลัพธ์การโน้มน้าวจากแบบทดสอบก่อนเรียน คือนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้รับสาร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ผลลัพธ์การโน้มน้าวหลังเรียน คือนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสร้างสารเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติของผู้รับสาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67

3.4 ผลประเมินทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวระหว่างเรียนจากผลงาน 4 ชิ้น พบว่าชิ้นงานอยู่ในเกณฑ์ระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าชิ้นงานโปสเตอร์ และใบปลิวสินค้าอยู่ในเกณฑ์ระดับดีมากคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 20.53 และ 21.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.54 และ 0.94 ตามลำดับ

3.5 ผลประเมินผลลัพธ์การโน้มน้าวระหว่างเรียนจากผลงาน 4 ชิ้นพบว่าชิ้นงานที่นักศึกษาสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้มากที่สุด คือ งานใบปลิวสินค้า จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ โปสเตอร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

4. ผลการประเมินการใช้รูปแบบตามความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D = 0.70) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า 3 ปัจจัยที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ขั้นตอนการเรียนรู้ ผู้สอน การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติงานของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.57$, 4.54, 4.53) และ (S.D= 0.61, 0.58, 0.56) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวความคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวมีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล เป็นไปตามหลักการจัดองค์ประกอบรูปแบบ (Joyce and Weil, 1978 : 2; Tissanakhammanee, 2012 : 222)

2. รูปแบบมีความเหมาะสมมากเนื่องจากการจัดองค์ประกอบของรูปแบบมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ในการออกแบบมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดองค์ประกอบสำคัญ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน (Sa-ngadUtranan, 1986 as cited in KamonthipTridet, 2009: 14-15) นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนได้แก่ 1) ลำดับที่ของแผน 2) หัวเรื่องแผนการสอน 3) สารสำคัญ 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) เนื้อหาสาระ 6) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) จำนวนชั่วโมงที่ใช้สอน 9) การวัดและประเมินผล

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบอภิปรายได้ดังนี้ 1) ความเข้าใจการสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเพราะเอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งมีแบบทดสอบท้ายบทเรียน 2) ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากนักศึกษาได้เรียนรู้รูปแบบภาษา การสื่อความหมาย และกลยุทธ์การโน้มน้าวผ่านการทำแบบฝึกหัดและสร้างผลงาน 3) ผลลัพธ์การโน้มน้าวจากแบบทดสอบหลังเรียน คือ นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสร้างสารเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติของผู้รับสารซึ่งเป็นผลคาดหวังสูงสุดของการโน้มน้าว แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการเขียนสื่อสารโน้มน้าว 4) ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของผู้เรียนจากชิ้นงานอยู่ในเกณฑ์ระดับดีและดีมาก อาจเนื่องมาจากแผนการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนขั้นตอนการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยนำพานักศึกษาได้พัฒนาการเขียนสื่อสารโน้มน้าว 5) ผลลัพธ์การโน้มน้าวจากผลงานที่นักศึกษาสามารถทำได้ คือ ยอมรับ จดจำ และปฏิบัติตามได้ว่า สิ่งหนึ่งที่ช่วยให้ผลงานบรรลุเป้าหมาย คือ การกำหนดวัตถุประสงค์โน้มน้าวที่ชัดเจนจากผู้รับสาร โดยคาดหวังผลการเปลี่ยนแปลง คือ ความสนใจ ความเข้าใจ การยอมรับ การจดจำ และการลงมือปฏิบัติ นอกจากนี้ขั้นตอนการเรียนรู้ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการสร้างผลงาน

4. ผลการประเมินการใช้รูปแบบตามความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่าในภาพรวมทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก อภิปรายได้ ดังนี้ 1) ด้านปัจจัยนำเข้าพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมมาก อาจเนื่องมาจากวัตถุประสงค์ของรูปแบบและแผนการเรียนรู้ชัดเจนและสอดคล้องกัน เนื้อหาจัดเรียงลำดับอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่ายและสนับสนุนผู้เรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้หลากหลาย ด้านเอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาครบถ้วน เป็นประโยชน์ 2) ด้านกระบวนการใช้รูปแบบพบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมมาก อาจเนื่องจากขั้นตอนการเรียนรู้เหมาะสมต่อการเตรียมความพร้อมและการปฏิบัติงานเขียน กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมการเรียนรู้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติจริงในการสร้างผลงาน การวัดประเมินผลมีความเหมาะสมทั้งวิธีการและเกณฑ์ 3) ด้านผลผลิตพบว่ามีความเหมาะสมมากอาจเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารโน้มน้าว และสามารถสร้างชิ้นงานเพื่อสื่อสารโน้มน้าวได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นได้อีก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้

การเขียนสื่อสารโน้มน้าวมีลักษณะการเขียนเฉพาะซึ่งมีความยากและซับซ้อนทั้งการเขียนและการคิด ดังนั้นผู้สอนต้องเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ และอาจเพิ่มเวลาในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาผลงานแม้ว่าการเขียนสื่อสารโน้มน้าวมีความชัดเจนในวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวัง อย่างไรก็ตาม ผู้สอนต้องสร้างความเข้าใจถึงรูปแบบการเขียนเฉพาะของชิ้นงานที่มีความแตกต่างกัน รวมทั้งใช้เกณฑ์ (rubric) มาอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางการประเมินนอกจากนี้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงในการสร้างผลงาน และเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนร่วมชั้น และผู้รับสาร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยการเขียนสื่อสารโน้มน้าวในผลงานอื่น ๆ เช่น การวิจารณ์ภาพยนตร์ หรือการเขียนจดหมาย นอกจากนี้ อาจทำการศึกษาวิจัยโดยเปรียบเทียบทักษะ

การเขียนโน้มน้าวกับทักษะการพูดโน้มน้าว รวมทั้งการศึกษาวิจัยการเขียนสื่อสารโน้มน้าวในสาขาวิชาอื่น ๆ

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติเพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าวสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เมืองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นตอนงานปฏิบัติสำหรับการเรียนรู้ที่ต้นตัว ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความตั้งใจ 2) ขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นทำงานปฏิบัติในกระบวนการ ได้แก่ 3) ขั้นสร้างสาร 4) ขั้นตรวจและแก้ไขงาน 5) ขั้นนำไปใช้ ขั้นหลังงานปฏิบัติเพื่อสะท้อน ได้แก่ 6) ขั้นสะท้อนคิดและตอบสนอง

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการมุ่งงานปฏิบัติ
เพื่อการเขียนสื่อสารโน้มน้าว
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

หลักการ

มีลักษณะการจัดการเรียนสอนที่สอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาเกิดจากปฏิสัมพันธ์กันขณะปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมายส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงข้อมูลและใช้ภาษาสื่อสารในบริบทการสื่อสารโน้มน้าวแนวคิดการสื่อสารโน้มน้าวอยู่บนพื้นฐานเหตุผล ความเชื่อ และความรู้สึกร การเขียนสื่อสารโน้มน้าวมีลักษณะเฉพาะและสร้างการโน้มน้าวโดยใช้เหตุผลเชื่อมโยงหลักฐานและข้อกล่าวอ้าง ใช้ภาษาและอวัจนภาษาเป็นเครื่องมือในการสร้างสารโน้มน้าวด้วยหลักฐานและจุดจูงใจผลการโน้มน้าวที่คาดหวัง คือ สนใจ เข้าใจ ยอมรับ จดจำ และปฏิบัติ

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาการเขียนสื่อสารโน้มน้าวของผู้เรียน

เนื้อหา: ประกอบด้วย 1) Introduction to persuasive writing 2) Making a poster to persuade viewers: Environmental issues 3) Designing an advertisement: Product leaflet 4) Writing critical review: Restaurant review 5) Creating a brochure: Travel brochure

กระบวนการจัดการเรียนรู้	
ขั้นตอนการเรียนรู้	ผลการโน้มน้าวที่คาดหวัง
ขั้นก่อนงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ที่ตื่นตัว 1. ขั้นสร้างความตั้งใจ 2. ขั้นเตรียมความพร้อม	ความสนใจ ความเข้าใจ
ขั้นทำงานปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับ 3. ขั้นสร้างสาร 4. ขั้นตรวจและแก้ไขงาน 5. ขั้นนำไปใช้	การยอมรับ การจดจำ
ขั้นหลังงานปฏิบัติเพื่อสะท้อน 6. ขั้นสะท้อนคิดและตอบสนอง	การลงมือปฏิบัติ
สื่อ:โฆษณา ป้าย ใบปลิว แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วาสาร คลิปวิดีโอ ฯลฯ แหล่งเรียนรู้:ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องสมุด ศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ และชุมชนแวดล้อม	
การวัดและประเมินผล การเขียนสื่อสารโน้มน้าวประกอบด้วย 1) ความเข้าใจการสื่อสารโน้มน้าว 2) ทักษะการเขียนสื่อสารโน้มน้าว 3) ผลลัพธ์การโน้มน้าว	

References

- Boyle, R. J. & Hindman, H. A. (2015). Scaffolding the persuasive writing of middle school students. *Middle Grades Research Journal*, 10(3), 43-59.
- Fareed, M., Ashraf, A. & Bilal, M. (2016). *Journal of Education and Social Sciences*, 4(2), 81-92.
- Fazeli, M., & Shafiee, S. (2015). Investigating pragmatic transfer in persuasion strategies used by native and nonnative speakers of English. *International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World*, 9(1), 92-105.
- Greenstein, L. (2012). *Assessing 21 Century skills: a guide to evaluating mastery and authentic learning*. California: Sage.
- Ibniyan, S.S.K. (2017). Writing difficulties encountered by Jordanian EFL learners. *Asian Journal of Humanities and Social Studies*, 5(3), 197-206.
- Joyce, B. & Weil, M. (1978). *Information processing model of teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Kamonthip Tridet. (2009). *A development teaching model of qualitative analysis subject by using coomunicative approach to increase*

- problem solving skills*. RajabhatMahaSarakhm University. *Online*. Retrieved June 12, 2018. from : <http://qa.rmu.ac.th/km/uploads/documents/all02.pdf>
- NAPLAN National assessment program literacy and numeracy. (2013). Persuasive writing making guide. *Online*. Retrieved April 17, 2016. from: www.amended_2013_persuasive_writing.making_guide_with_cover.pdf.
- PenpitchaAusadawutwongsakorn&NitidaAdipattaranan. (2018). Use of lexical-based language teaching to enhance English reading and writing abilities among Mathayomsuksa 5 students. *Journal of Education Naresuan University*, 20(4), 144-156.
- TissanaKhammanee. (2012). *The art of teaching: wisdom of effective learning process management*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- VipadaPoonsakvorasan. (2012). *The development of task-based instructional model by using metacognitive strategies for enhancing adult learners' reading comprehension*. Doctoral thesis. Graduate School: Silpakorn University. June 12, 2018. from : <http://qa.rmu.ac.th/km/uploads/documents/all02.pdf>
- WanpenNanthasi. (2018). A Development of Teacher in the 21st Century to Promote 7 Scholarly Skills in Conformation with Thailand's National Scheme of Education B.E. 2560 - 2574 (2017 -2031). *Journal of Graduate MCU KhonKaenCampus*, 5(2), 330-350.